

IN MEMORIAM IVANU PINTARIČU – IVU (14. 9. 1930 – 30. 6. 2010)

Anton Praznik

Biografija
UDK 929Pintarič I.

Ključne besede: knjižničarji, Ivo Pintarič, biografije

Biography
UDC 929Pintarič I.

Key words: librarians, Ivo Pintarič, biography

Ivan Pintarič je bil rojen 14. septembra 1930. Osnovno šolo je končal v Grabnu v Ljubljani, nato pa šolanje nadaljeval na I. državni realni gimnaziji in II. državni moški gimnaziji. Po končani gimnaziji se je vpisal na Pravno fakulteto v Ljubljani, kjer je diplomiral leta 1954.

Slika 1: Ivo Pintarič (foto: Paulo Sequeira)

Svojo poklicno pot je začel v Nuku (1955–1961), nato kot tajnik na Inštitutu za javno upravo in delovna razmerja pri Pravni fakulteti v Ljubljani (1961–1964). Kasneje je delal na Republiškem sekretariatu za proračun oz. za pravosodje in občo upravo (1964–1967), v Nuku (1967–1973), v Mestni ljudski knjižnici (1973–1981) ter v Knjižnici Otona Župančiča (1982–1996). Kot direktor je vodil Mestno ljudsko knjižnico do leta 1981, ko je prišlo do združitve Delavske, Mestne in Pionirske knjižnice v Knjižnico Otona Župančiča, kjer je delal kot pomočnik direktorja vse do upokojitve.

Da je poklicna pot našega Iva zanesla v knjižničarske vode, ni bilo naključno. V knjižničarski stroki je deloval že njegov oče, ki je z veliko predanostjo in poklicno zavzetostjo delal v časopisnem oddelku oz. v čitalnici Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani. Ko se je med vojno na NUK zrušilo letalo, sta tako oče kot sin Ivan takoj zavzeto priskočila na pomoč in pomagala reševati ožgane knjige iz knjižnice. Verjetno je ljubezen družine Pintarič do knjižničarstva in knjižnic botrovala temu, da je tudi Ivo našel v knjižničarstvu svoj poklicni izziv in poslanstvo. Knjige je ljubil od otroških let in to ga je zaznamovalo za vse življenje, da je postal bibliotekar, čeprav je bil po šolski izobrazbi pravnik.

Knjižničarska stroka ga je z veseljem sprejela v svoje vrste in s pomočjo njegovega pravnega svetovanja zelo dvignila splošno in pravno raven delovanja. Tako so pravilniki, pa razumevanje in umna raba zakonskih in podzakonskih aktov za knjižničarstvo prenehali biti problem, saj je odslej to urejal Ivo. Kot direktor Mestne ljudske knjižnice, je svoja strokovna pravna in knjižničarska vodenja nesebično delil s svojimi kolegi in sodelavci iz drugih slovenskih knjižnic. Izjemna je bila tudi njegova vloga v stroki, saj je bil v njej aktiven kot teoretik in praktik. V času delovanja v knjižničarstvu je bil svetovalec v DBL in DBS za knjižničarsko kot tudi za pravno področje.

Prispeval je nove ideje za organiziranje službe INDOK in jih uspešno vtikal v mrežo bibliotekarsko-dokumentalističnih organizacijskih sistemov. Pridobil si je strokovni naziv *bibliotekarski svetnik*. Od leta 1969 do 2000 je bil *izpraševalec za splošni del v izpitni komisiji* pri strokovnih izpitih v Nuku, od jeseni 1985 do konca leta 2000 pa je bil *predsednik izpitne komisije*. Sodeloval je tudi pri prostočasnih dejavnostih – bil je član starešinstva Zveze tabornikov Slovenije in je ob formiranju pravnega položaja Združenja Zveze skavtov Slovenije veliko pripomogel k formalnopravnemu priznanju te organizacije.

V času svoje poklicne kariere je objavil številne članke s področja knjižničarstva. Po doslej zbranih podatkih je bil eden prvih, ki je že leta 1972 v Velenju predaval o mehanizaciji v knjižnicah z referatom *Uporaba mehanizacije v knjižnicah* na posvetovanju DBS, saj se je že v tistih pionirskih časih knjižničarstva zavedal njegovega pomena. Tudi sicer je bil ploden kot pisec strokovnih člankov s področja javne uprave, upravnega in strokovnega poslovanja splošnih in specialnih

knjižnic ter s področja izobraževanja v bibliotekarski stroki. Njegova bibliografija obsega več kot deset člankov.

Prejel je številna priznanja: red dela s srebrnim vencem leta 1965, bronasto plaketto občinskega odbora ZRVS Ljubljana Center leta 1975, red zaslug za narod s srebrno zvezdo leta 1979, priznanje OF z bronastim znakom OF leta 1980. Knjižničarska stroka se mu je na simbolni ravni zahvalila za njegovo delo pri strokovnem dvigu knjižničarstva na Slovenskem s podelitvijo Čopove diplome DBS. Od DBS je prejel tudi zahvalno listino za dolgoletno sodelovanje z Nukom ter v Komisiji za priznavanje kvalifikacij bibliotekarske stroke.

Ivo se je vtisnil v naša srca ne le kot velik strokovnjak, ampak tudi kot človeško topel sodelavec, poln iskričev, včasih tudi šegavega duha. V knjižnici sva bila sodelavca dobrih dvajset let in od njega sem se marsičesa naučil. Tu ne mislim zgolj na strokovno znanje, ki si ga lahko pridobimo tudi iz knjig, ampak na znanje s področja čustvene inteligence in umetnosti medčloveških odnosov nasploh ter komuniciranja z ljudmi na delovnem mestu. V tem je bil Ivo neprekosljiv mojster in nekaj tega smo se navzeli tudi njegovi sodelavci.

Čeprav se od Ivana Pintariča, našega Iva, poslavljamo, ga bomo ohranili v trajnem spominu, saj se zavedamo, da je odšel človek, ki ga bomo pogrešali v strokovnem kot tudi v človeškem smislu.

Anton Praznik, bibliotekar, sodelavec Ivana Pintariča, je zaposlen v Mestni knjižnici Ljubljana.

Naslov: Kersnikova ulica 2, 1000 Ljubljana

Naslov elektronske pošte: anton.praznik@lj.sik.si